

Kom mai du skjønnne milde

Kom, mai, du skjønnne, milde,
gjør skogen atter grønn,
og la ved bekk og kilde
fiolen blomstre skjønn!
Hvor ville jeg dog gjernne
at jeg igjen deg så!
Akk, kjære mai, hvor gjerne
gad jeg i marken gå!

Om Vint'ren kan man have
vel mangt et tidsfordrig;
man kan i sneen trave -
å ja, et lystig liv!
Men når seg lerken svinger
mot sky med liflig slag,
på engen om å springe -
det er en annen sak!

Kom derfor, mai, du milde,
gjør skogen atter grønn,
og la ved bekk og kilde
fiolen blomstre skjønn!
Hvor ville jeg dog gjerne
at jeg igjen deg så!
Akk, kjære mai, hvor gjerne
gad jeg i marken gå!

Tekst: D. Jæger Melodi: W. A. Mozart